

Szeretettel köszöntjük a 75 éves Lászlóffy Csabát

Lászlóffy Csaba (1939. május 21. Torda) – József Attila-díjas, Misztótfalusi Kis Miklós és Péterfi Vilmos életmű-díjas költő, próza-, dráma-, esszéíró, műfordító.

„A Kolozsvárott élő Lászlóffy Csaba – a hajdani legendás Forrás-nemzedék mértékadó személyisége – jelenkori literatúránk egyik legkiemelkedőbb alkotója. A kortárs erdélyi és az egyetemes magyar irodalom kivételes képviselője, évtizedek óta az egyik legtermékenyebb és legsokoldalúbb mestere: a változatosság, a sokműfajúság, a jelentésszemléleti és formai gazdagság élő klasszikusa. Számítatlan kötete öleli fel költői, lírikusi, próza-, dráma- és esszéírói életművét; verseskönyveinek, elbeszéléseinek, novelláinak, kisregényeinek vagy hosszabb lélegzetű epikai műveinek, színdarabjainak, értekező szövegeinek, publicisztikáinak rengetege folyamatos egymásutániségében is lenyűgöző teljesítmény.”

(Bertha Zoltán: *Lászlóffy Csaba könyvbemutatójához*. Budapest, 2013.)

Lászlóffy Csaba

„Mint szél jöttem, s eltűnök mint a hab”*

*Könny. Tünetem. Hit.
Hártya fehérlik,
visszatekinteni gond, remegés.
Manna – de métely
mérgez; a kétely
dönt le, dörömböl a szív. Elemészt.*

*Higgad a véred;
forr az igézet,
vágybuborékok az érfal alól –
korty a teádból,
gőze csak fátyol,
távolodóban a cél valahol.*

*Ráncon a festék,
mámoros esték –
balga, hiszékeny, kit hegyorom
csalt (a magány hall
holt csalogánydalt),
senkire, semmire bízva borong.*

*Átka hazug szó;
hervad utolsó
szürke reménye.
Csak ürmös ital
bűvöli néha,
s képzelet léha
képei űzik, míg lelke kihál.*

*Sorsot a csont ás;
vágat a rontás (!)
árnylgeted ma kísérteti, rít
csend üli, zátony;
zúg-e a fákon
égszakadás? – – – (Hova futsz, kocsiút.)*

*Omar Khajjám: *Rubájját* (Szabó Lőrinc fordítása)

Hallucináció

*Vakablakokra süt a fény.
Elnyeli vagy megvilágítja
a félelmet? Ennyi a titka.*

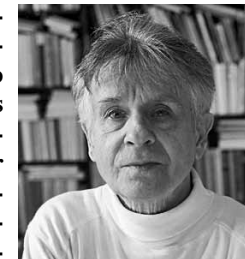
Korok

*Csatakos őszben horkanó kő
hajdúfej? sörénytelen lófő?
múlt sebzett-sólyom-villanása
láncolt csont üszke lantos lángja
Monostor bencés-szőrcsuhája
elprédált nép föltámadása
uraknak Bábolnás lidércfény
csend odacövekelt királya
Tinódi verhetetlen vára
végek nyomtatott krónikája
Apáczai uram sétája
hadakozó korok kik voltak
adattak vadaknak hollóknak
kuruc-kurjantás labanc-lárma
polgárgőg Fellegvár-kaszárnya
fej gondol úgy a lenyírt hajra
mint holt fiaira e város
kik hívek voltak Kolozsvárhoz
a havazó-vakolatára
felnezők kik a jövőt várva
szomjaztak égtek megalázva*

s születnek újak lassú lázra.

„Szellemi szülővárosom Kolozsvár; tágabb szülőföldem s állandó otthonom a magyar nyelv. És átmeneti lakásra találtam bolyongásaim során a világban s az időben kemény földön / leveles könyvtárban / Kemény János emlékiratában / nyílvesszőként zúgó Ázsiában / kitömött beggyel is élő trófeákban / keresztény máglyán vagy apokrif imában / fiktív hűségben és konkrét árulásban... Az egyedüli táj bennünk él. Összekuszálva, középkori, ókori körvonalakkal, böjti szelekkel szántva – a legmaradandóbb haza. A részleteket úgysem lehet tisztázni (ha meg is őrzi a vers). Érdemes-e egyáltalán?... Csak azt, aminek folytatása van.”

(Curriculum vitae)

Lászlóffy Csaba

Magyar találmány nap Egy magyar ember egy napja

A magyar ember látott egy reklámfilmlet hazájáról, és ezért elhatározta, hogy a mai napon csupa olyan dolgot vesz a kezébe, amit magyar feltalálóknak köszönhet az emberiség. (A lista nem teljes.)

Kezdetnek fogott egy golyóstollat (Bíró László, 1931), felírta, hogy Találékony magyarok, majd egy mágnessel feltette a hűtőgépre (Szilárd Leó, 1929), utána öngyújtóval (Iryni János, 1836) rágyújtott egy cigarettára, közben CD-t hallgatott, nézegette a hologramos matricát a borítón (Gábor Dénes, 1947), majd beszedett egy C-vitamint (Szentgyörgyi, 1931). Eszébe jutott egy ba-

rátja, telefonált egyet a vezetékes telefonjáról (Puskás Tivadar, 1878). Még volt egy kis ideje, ezért játszott egy kicsit a komputeren (Neumann János, 1944), elmélázott, hogy mely rendszert használja, végül a Basic Computer mellett döntött (Kemény János, 1964), és Excel táblázatba rendezte tenivalóit (Simonyi Károly, 1974). Megnézett (volna) egy 3D-s filmet, de ezt még egy 3D-s szemüveggel (Rátai Dániel, 2010) sem tudta megoldani. A kudarc után feltett egy bakelitlemezt a hagyományos lemezjátszójára (Goldmark Károly, 1948), és bekapcsolta a tv-t is (Mihály Dénes, 1919). Látva,